

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 2T/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010052
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1617010052.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného A. Z., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 30.10.2017 sp. zn. 2T/4/2017, na verejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. Z., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 30.10.2017 sp. zn. 2T/4/2017 bol obžalovaný A. Z. uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 18.01.2017 v čase o 09.50 hod. v obci X. po miestnej komunikácii viedol osobné motorové vozidlo zn. B. S., C.. Č.. A. XXXDP, v smere od T. T. do centra obce, na križovatke so S. Q. odbočoval doľava a nedal znamenie o zmene smeru jazdy, preto bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Rohožník a bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/61/2013 zo dňa 16.09.2013 právoplatným 05.05.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To 148/2013, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 3 roky a doba výkonu v čase posudzovaného skutku neuplynula.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov.

Zároveň bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 19.02.2017 sp. zn. 0T/13/2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný A. Z., ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný len veľmi stručne uviedol, že s výrokom o súhrnnom treste sa nemohol stotožniť, nakoľko tento trest je neprimeraný, keďže mu neboli zohľadnené

a „zlúčené“ všetky tresty, ktoré vykonal. Za rovnakú trestnú činnosť ho súdili rôzni sudcovia a nebolo mu umožnené, aby sa jeho trestná činnosť posudzovala ako jeden celok.

Na prejednanie odvolania obžalovaného, krajský súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obžalovaný A. Z., jeho obhajkyňa a prokurátorka krajskej prokuratúry.

Na tomto verejnom zasadnutí krajský súd podľa § 326 ods. 5 Tr. por. s použitím § 269 Tr. por. doplnil dokazovanie oboznámením podstatného obsahu súdnych spisov Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/13/2017, sp. zn. OT/29/2017 a sp. zn. 1T/94/2017, aby mohol o odvolaní obžalovaného rozhodnúť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom predovšetkým poukázala na pochybenie okresného súdu v tom, že obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., čím nesprávne ukladal trest podľa režimu § 38 ods. 4 Tr. zák., hoci mal ukladať trest podľa režimu § 38 ods. 2 Tr. zák., keďže by išlo o rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a trest by sa ukladal v základnej výmere trestnej sadzby. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol spôsobom, že obžalovanému uloží súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 19.02.2017 sp. zn. OT/13/2017.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje spáchanie trestnej činnosti a chce žiť riadnym životom. Založil si rodinu a jeho partnerka teraz čaká dieťa. Záverom sa domáhal, aby mu odvolací súd uložil primeraný trest tak, ako to predniesla jeho obhajkyňa.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť výroku o treste napadnutého rozsudku.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany obžalovaného iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný A. Z. na hlavnom pojednávaní konanom 30.10.2017 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne samosudca okresného súdu prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania obžalovaného, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízieho princípu zistil, že obžalovanému A. Z. bol prvostupňovým súdom uložený nielen zákonný, ale i primeraný súhrnný trest.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadri morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplynúť.

Po preskúmaní obsahu spisu a po vyhodnotení dôkazov vzťahujúcich sa k výroku o treste, odvolací súd dospel k názoru, že uložený súhrnný trest ako celok, či už trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov, je dostatočným trestom a odráža primeranosť trestu predovšetkým s ohľadom na spôsob spáchania činu a rovnako zohľadňuje osobu obžalovaného ako páchatel'a súdeného trestného činu. Východisko pre ukladanie trestu odňatia slobody predstavovala trestná sadzba pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. do dvoch rokov. Vzhľadom k tomu, že okresný súd u obžalovaného vzhliadol dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák.) a jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), musel upraviť základnú trestnú sadzbu podľa režimu § 38 ods. 4 Tr. zák. t. j. zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo predstavovalo navýšenie trestnej sadzby od 8 mesiacov do 2 rokov. Nakoľko v posudzovanej veci bolo potrebné aplikovať aj ustanovenie § 42 ods. 1 ods. 2 Tr. zák. o súhrnnom treste, uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov, predstavoval u obžalovaného potrestanie za všetky zbiehajúce trestné činy, vrátane prečinu, za ktorý bol už právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 19.02.2017 sp. zn. OT/13/2017. Okresnému súdu v tomto kontexte nemožno vytknúť žiadne pochybenie a s takto uloženým súhrnným trestom sa stotožnil aj senát odvolacieho súdu. Treba si uvedomiť, že pod pojmom „súhrnný trest“ v zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák. treba rozumieť súhrn všetkých čiastkových výrokov týkajúcich sa určitého trestu, alebo aj viac trestov popri sebe. Z tohto pohľadu nemožno izolovane hodnotiť primeranosť alebo neprimeranosť iba jedného trestu z viacerých trestov uložených popri sebe, ale toto hodnotenie sa musí vzťahovať na celý uložený trest. Okresný súd teda postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, keďže takéto druhy trestov boli uložené už predchádzajúcim trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 19.02.2017 sp. zn. OT/13/2017 a takémuto postupu nebránilo ani ustanovenie § 34 ods. 7 Tr. zák.

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na to, že okresný súd obžalovanému ukladal súhrnný trest, postupoval v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zák. keď zároveň zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Malacky z 19.02.2017 sp. zn. OT/13/2017.

Pokiaľ ide o ďalšie odsúdenia obžalovaného a to trestný rozkaz Okresného súdu Malacky z 26.03.2017 sp. zn. OT/29/2017 a rozsudok Okresného súdu Malacky z 01.08.2017 sp. zn. 1T/94/2017, treba vysloviť, že vo vzťahu k posudzovanému skutku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., tak tu nejde o súbeh trestnej činnosti, ale ide už o recidívu. V tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nemohli obstáť, nakoľko vo vzťahu k týmto vyššie uvedeným odsúdeniam neprichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného alebo spoločného trestu.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky obžalovaného, krajský súd konštatuje, že súd I. stupňa nepochybil, keď obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúcu v tom, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Odvolateľ zrejme prehliadol, že táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje sa aktívna účasť páchatel'a pri vyšetrowaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu. Hoci obžalovaný A. Z. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., toto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Pre úplnosť krajský súd poukazuje aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016 (stanovisko č. 44/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017).

Ak obžalovaný v rámci odvolacieho konania vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Bratislave a súčasne sa domáhal postupu podľa § 23 Tr. por., pričom vo svojom písomnom podaní uvádzal zjavne ním vymyslené udalosti, pre ktoré túto zaujatosť vyvodil, tak k tomu treba dodať iba toľko, že obžalovaný takýto návrh, resp. námietku, nepodal bezodkladne (§ 23 Tr. por. s použitím § 32 ods. 6 Tr. por. per analogiam). Za takejto situácie nič nebránilo krajskému súdu, aby o odvolaní obžalovaného meritórne rozhodol bez toho, aby vec predkladal nadriadenému súdu na konanie a rozhodnutie o odňatí a prikázaní veci. Žiada sa ešte vysloviť, že išlo o tzv. šikanóznny výkon práva obžalovaného. Je totiž neprípustné, aby inštitút zakotvený v § 23 ods. 1 Tr. por. (odňatie a prikázanie veci) bol účelovo využívaný (resp. zneužívaný) stíhanou osobou, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, navyše z dôvodu plynutia času a s ním spojenými dôsledkami bez meritórneho rozhodnutia veci. Zneužitie práva nie je možné tolerovať a nepožíva ochranu. Súd je preto povinný zvoliť taký procesný postup, ktorým zabráni k zneužitiu procesných práv ktorejkoľvek procesnej strany.

Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych úvah a záverov, odvolací súd o odvolaní obžalovaného A. Z. rozhodol spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.